

sih obalnih zaščiteneh območjih, prav tako pa je uporaben za dejavnosti kjerkoli, naj bo to območje zaščiteno ali ne, prav tako pa si pomagamo z njim tudi pri kopici drugačnih aktivnosti. Če bi Katalog moral oceniti po šolsko, bi dobil *cum laude* 5+.

Dag Kleva

ATLANTE DEGLI UCCELLI SVERNANTI IN CAMPANIA

Prvi atlas prezimujočih ptic je izšel v Veliki Britaniji leta 1986. Slovenci smo svojega dobili razmeroma zgodaj, leta 1994. V Italiji ga sestavljajo postopno: po lombardijskem (1992) sta izšla še piemontsko-valdostanški (1996) in ligurski (1998). Pravkar pa se jim je pridružil še zimski atlas kampanijske regije. Campania sestavljajo province: Napoli, Avellino, Benevento, Caserta in Salerno. Obsežno 540 strani obsegajočo publikacijo z naslovom *Atlante degli uccelli svernanti in Campania* je uredil Mario Milone, z letnico 1999 jo je izdalo Associazione Studi Ornitologici Italia Meridionale. V uvodnem delu različni avtorji pojasnujejo fenomen prezimovanja ptic, podrobno je predstavljeno zemljepisno ozemlje Campanie in njeno podnebje. Sledi poglavje o metodologiji popisovanja, štetja in kartiranja ptic. V posebnem poglavju so grafično predstavljeni rezultati raziskave. Najobsežnejši je seveda kartografski del knjige z izčrpnimi komentarji o vseh obravnavanih vrstah ptic. Knjiga ima dva dodatka: v prvem so obravnavane vrste, ki so bile opažene v manj kot treh kvadratih, v drugem vrste, ki v obdobju tega popisa niso bile evidentirane ali so jih popisali drugi avtorji. Sledijo tehtno poglavje o ekologiji prezimovanja ptic, geografski slovarček, povzetek v angleščini in obsežna bibliografija. Vmes je objavljenih nekaj barvnih fotografij najbolj tipičnih prezimovalnih habitatov.

Campania obsega 13.595 kvadratnih kilometrov, od tega je 56% ozemlja goratega. Najvišje gore so kljub bližini Sredozemskega morja pozimi zasnežene, saj je najvišji vrh Cervati visok kar 1899 m. Ozemlja odmaka več rek: Volturno (175 km), Calore (108 km), Sarno (24 km) in druge. Največje jezero Patria meri kar 190 ha. Morsko obrežje je dolgo 360 km, najbolj znan otok je Capri (1036 ha), ornitološko pa so pomembni tudi manjši vulkanski otoki.

Popisovanje je potekalo od 1. do 15. decembra (1989-94), od 1. do 31. januarja (1990-95) in od 1. do 15. februarja (1990-95). Štetje je bilo opravljeno po prirejeni točkovni metodi v 15-minutnih intervalih, kartografsko je bila uporabljena standardna mreža UTM v izmeri 10x10 km (179 kvadratov). Popisanih je bilo 161 vrst ptic, od tega 99 pevk in 62 nepevk. V celoti prezimuje v Campanii 182 vrst ptic, od tega 106 pevk in 76 nepevk. Najpogostejše vrste, navzoče v več kot 90% vseh kvadratov, so: ščinkavec, taščica, italijanski vrabec, lišček in kos. Za naše prevladujoče srednjevropsko gle-

danje so v tem atlasu najbolj zanimivi podatki o bolj ali manj rednem prezimovanju nekaterih pri nas izrazitih selivk na sredini Apeninskega polotoka. Takšne vrste so brez dvoma: veliki skovik, divja grlica, kukavica, repaljščica, vijeglavka, vrbja listnica, poljski škrganec, breguljka, rjava cipa, rdečeglavi kraljiček, sivi muhar, plotni in črnoglavi strnad.

Kljub regionalnemu značaju tega zimskega atlasa najdemo v njem tudi veliko drugih in, kar se zdi najbolj pomembno, ažurnih podatkov o ornitofavni celotne Italije.

Iztok Geister

NOVA ORNITOLOŠKA REVIIJA: ORNITHOLOGIA ALGIRICA

Institut National Agronomique iz El-Haracha v Alžiru je začel izdajati ornitološko revijo v francoskem jeziku z imenom *Ornithologia Algirica*. Ureja jo uredniška trojka: Doumandji Salaheddine, Bazis Belkacem in Souttou Karim, vsi z nacionalnega kmetijskega inštituta. Po napovedi naj bi izšli dve številki na leto. Zelo skromno oblikovana revija, ki na pogled učinkuje kot skripta, se odlikuje s kvalitetno vsebino. Prva številka prinaša štiri znanstvene članke na temo prehranske ekologije ptic. V članku o prehrani mladičev navadne postovke *Falco tinnunculus* lahko preberemo, da je bil v inštitutskem parku v El Harrachu v letu 2000 njen najpomembnejši plen (57%) križanec med domačim in španskim vrabcem *Passer domesticus* x *P. hispaniolensis*. Ta plen je odtehtal 80% biomase. Preostali plen so sestavljale večinoma žuželke. V raziskavi je bilo upoštevanih 39 izbljuvkov. V ruralnem okolju je bila analiza izbljuvkov navadne postovke bolj običajna: 64,5% so zavzemale žuželke, med njimi so z 39% prevladovali kobilice. Delež ptic je znašal le 5,5%, vendar so križanci med domačim in španskim vrabcem tudi tukaj odtehtali kar precejšen delež biomase (41%). V kraju Dergana so raziskovalci v poznem poletju zbrali 29 izbljuvkov odraslih postovk. V okolici jezera Ichkeul pa so raziskovalci analizirali 59 izbljuvkov čuka (*Athene noctua*). V jesenski prehrani so prevladovali žuželke (88,5%), glodalci pa so zavzemali le 6%.

V regiji Boudouaou pa so raziskovalci jeseni analizirali izbljuvke kravje čaplje (*Bubulcus ibis*), 10 v septembru in 10 v oktobru. Tako ločeni izbljuvki so se razlikovali po velikosti in po številu ter sestavi plena. Vendar so v obeh mesecih prevladovali kožokrilci Hymenoptera (38 oz. 46%) in hrošči Coleoptera (31 oz. 38%).

Vse prispevke v prvi številki nove alžirske in s tem tudi nove mediteranske ornitološke revije so napisali domači avtorji, ki se poklicno ukvarjajo z aplikativno ornitologijo.

Iztok Geister